

скоро заповѣдите на агите.

Азъ стояхъ още вжрзанъ отъ прѣць сундормата на кжщата, въ която бѣхме кондисали. Ступанинътъ на кжщата, младъ черноокъ бжлгаринъ, на тридесетъ годишна вжзраст по причина че нѣмаше още жечитѣ отъ нива, самъ распорѣждаше да кладе огжнѣтъ, защото турците и въ най-голѣмата жегга не стоятъ безъ огънь. Имахъ тютюнъ, туренъ въ кесия, подпжхната на поясѣтъ ми, но не можахъ самъ да си направя цигара, по причина както казахъ че ржцѣте ми бѣха вжрзани, за което предложихъ на ступанинѣтъ, съ молба той да ми направи една цигара.

—Да ти направя цигара ли? Не та е срамъ! Като на васъ